

החלטה מס' 40/18

ירושלים, ח' בכסלו התשע"א
15 בנובמבר 2010

לכבוד
חברי הכנסת

חברי הנסת הנכבדים,

ועדת האתיקה החליטה להניח על שולחן הכנסת את החלטתה בעניין קובלנתו של חה"כ מיכאל בן ארי נגד חה"כ אחמד טיבי בשל התנהגותו במליאת הכנסת ביום 28.4.2010.

לפי הקובלנה, בתום נאום שנשא במליאה, סירב חה"כ טיבי לרדת מדוכן הנואמים בתום הזמן שהוקצה לו, עד שהורחק, לבקשת סגן היו"ר, בידי הסדרנים.

הועדה סברה כי מצב שבו נואם מבקש להשלים את דבריו גם לאחר שיו"ר הישיבה הורה לו לרדת מן הדוכן, הינו שכיח למדי בעבודת הכנסת, הגם שאינו רצוי וראוי. על פי רוב יושבי הראש מתמודדים עם מצבים אלה מבלי להיקלע לעימות עם הנואם, ובוודאי מבלי שהרוחות יתלהטו והסדרנים ייקראו להתערב, כפי שארע במקרה זה.

נוכח התנהלות הדברים כפי שעולה מפרוטוקול ישיבת הכנסת, החליטה הוועדה לדחות את הקובלנה ולא להפעיל את סמכויותיה נגד חבר הכנסת טיבי.

מצ"ב לעיונכם ההחלטה המפורטת, לרבות תגובתו של חה"כ טיבי, נימוקי הועדה, ודעת המיעוט של חה"כ אריה אלדד אשר סבר כי יש להרחיק את חה"כ טיבי לחודש ימים מהמליאה.

בכבוד רב,

חה"כ שלי יחימוביץ'
יו"ר ועדת האתיקה

החלטת ועדת האתיקה

בעניין קובלנתו של חבר הכנסת מיכאל בן ארי נגד חבר הכנסת אחמד טיבי
מיום ח' בכסלו התשע"א - 15 בנובמבר 2010

הקובלנה

1. ביום 15.6.2010 הגיש חבר הכנסת מיכאל בן ארי קובלנה לוועדת האתיקה נגד חבר הכנסת אחמד טיבי, בשל התנהגותו של ח"כ טיבי במליאת הכנסת ביום 28.4.2010. לפי הקובלנה, חבר הכנסת טיבי עלה לנאום בעניינם של חברי הכנסת שנסעו ללוב, "ועם תום הזמן שהוקצה לו, הוא סירב לרדת מדוכן הנואמים ובשלב מסוים אף אחז בדוכן, סירב להישמע להוראות סגן יו"ר הכנסת כרמל שאמה שניהל את הדיון ואף התנגד בכוח לבקשת הסדרנים".
לטענת הקובל, "במעשיו אלה, הפר ח"כ טיבי את כללי האתיקה של הכנסת. משנה תוקף של חומרה יש לראות נוכח תפקידו של ח"כ טיבי כסגן היושב ראש".

התגובה לקובלנה

2. ביום 21.6.10 מסר הנקבל, חבר הכנסת אחמד טיבי, את התגובה הבאה: "בדיקה של נאומי מתחילתו ועד סופו תעלה כי יו"ר הישיבה, ח"כ כרמל שאמה, קטע את דבריי פעם אחר פעם, תוך כדי נקיטת עמדה, ולא הסתיר את נטיית ליבו למרות היותו יו"ר הישיבה... מה שפגע באפשרות שאמצה את דבריי בפרק הזמן המוקצב. לקראת סוף דבריי ביקשתי לסיים במשפט קצר של עשרים שניות אך הוא סירב ובזבז כ-2, 3 דקות של ויכוח כדי לא לתת לי להשלים משפט. לאחר מכן הוא הורה להוריד אותי בכוח מהדוכן שלא בצדק".

החלטת ועדת האתיקה

3. ועדת האתיקה בחנה את הקובלנה ואת התגובה, ועיינה בפרוטוקול ישיבת הכנסת מיום 28.4.10, בדיון שעסק בהצעות לסדר היום בנושא "ביקור חברי כנסת בלוב".
מהפרוטוקול עולה כי דבריו של חבר הכנסת טיבי נקטעו ללא הפסק על ידי קריאות ביניים של חברי כנסת שונים, וגם יו"ר הישיבה, חבר הכנסת כרמל שאמה, העיר הערות רבות במהלך דברי חבר הכנסת טיבי, הערות שלא נגעו רק לסדר ניהול הישיבה, אלא התעמתו למעשה עם הנואם. חבר הכנסת טיבי, וגם חבר הכנסת מוחמד ברכה ממקום מושבו, העירו ליו"ר הישיבה על דבריו ועל התנהגותו.

בשלב מסוים הודיע יושב ראש הישיבה לחבר הכנסת טיבי כי זמן הדיבור שלו תם ואיפשר לו לומר משפט סיכום, אשר הופרע אף הוא על ידי קריאות ביניים, של חברי כנסת באולם ושל היו"ר עצמו. בשלב זה אף החל עימות מילולי ארוך (25 עמודים בפרוטוקול) בין חה"כ טיבי לבין יו"ר הישיבה, שבמהלכו ביקש חה"כ טיבי לומר עוד משפט אחד והיו"ר לא איפשר לו זאת, עד שבסופו של דבר הזמין יו"ר הישיבה את הסדרנים והורה להם להוריד את חבר הכנסת טיבי מן הדוכן.

4. ועדת האתיקה סברה כי מצב שבו נואם מבקש להשלים את דבריו גם לאחר שיו"ר הישיבה הורה לו לרדת מן הדוכן, הינו שכיח למדי בעבודת הכנסת, הגם שאינו רצוי וראוי.

על פי רוב, יושבי הראש מתמודדים עם מצבים אלה מבלי להיקלע לעימות עם הנואם, ובוודאי מבלי שהרוחות יתלהטו והסדרנים ייקראו להתערב, כפי שארע במקרה זה. לאור התנהלות הדברים כפי שעולה מפרוטוקול ישיבת הכנסת, החליטה הוועדה לדחות את הקובלנה ולא להפעיל את סמכויותיה נגד חבר הכנסת טיבי.

דעת המיעוט בוועדה: חבר הוועדה אריה אלדד אשר היה בדעת מיעוט סבר כי יש להטיל על הנקבל הרחקה משיבות מליאת הכנסת לתקופה של חודש, בהתחשב בחובתו המיוחדת, בהיותו סגן ליושב ראש הכנסת, להקפיד על כבוד של הכנסת ועל כללי ההתנהגות במליאה.

ההחלטה תונח על שולחן הכנסת.